

אפריון

שלמה

נצבים וילך

כג' אלול תשפ"ו

גליון מס' 535

18:24: הדלקת נרות:
06:17: נץ החמה:
19:35: צאת שבת:
20:15: צאת שבת ר"ת:

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת גורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

ביזנעס

אל תעצבו כי חדות ה' היא מעוזכם."

אין סגולה לשנה טובה ומתוקה יותר מלהיות בחדווה!

"ויגילו ברעדה", אומר החת"ס אם אתם ברעדה – אז גילו!

בירושלים היה עשיר גדול שקראו לו ר' יוס'לה ויינברג...

אחיין של האדמו"ר מסלונים.

יום אחד היו הזדמנויות עסקיות, והמצב היה כל כך גועש עד שאי

אפשר היה אפילו לדבר עם עשירים... הם פשוט לא היו זמינים!

יוס'לה ארז מזוודות ונסע לטבריה, הוא התיישב בבית המדרש

ועסק קצת בגמרא, קצת בקריאת תהילים...

לפתע נכנס האדמו"ר לבית המדרש וראה אותו: "יוס'לה, מה אתה

עושה פה?! כל העשירים כל כך עסוקים... ואתה קורא תהילים

בטבריה???"

אמר לו יוס'לה: "דוד, היריד שלי הוא בראש השנה!"

במקום להזיע ולטרוח ולהדר בקללת "בזעת אפך תאכל לחם", הוא

העדיף להשליך יתרו על ה' יתברך שיזמן לו עסקים טובים עם

רווחים נאים, ולהשקיע בתפילות על כך בראש השנה!

מרן היחזון איש אמר שגדר ההשתדלות על פרנסה הוא רק יומיים

בשנה... בשני ימים טובים של ראש השנה!

ידוע שמנהגו של ר' חיים קנייבסקי היה לסיים את ההספקים בכל

יום... 7 דפי גמרא... שו"ע... ירושלמי... אבל בעשרת ימי תשובה

הוא היה מוסיף להספקים שלו לגמור כל יום את ספר התהילים!

הנכד שלו שאל אותו: סבא, למה ההנהגה הזו?

אמר לו ר' חיים: "זו ההשתדלות שלי לפרנסה..."

יהודי אחד ניגש למרן הגרא"י שטיינמן ושאל אותו האם לעשות

איזו השתדלות בפרנסה בתשעת הימים של חודש אב... הרי כתוב

שממעטים במשא ומתן בימים אלו.

אמר לו הרב שטיינמן: אני לא מבין, השתדלות לפרנסה עושים

בעשרת הימים, לא בתשעת הימים...

זה הזמן להשקיע במקום להזיע!

יש כאלו שצריכים לחתן ילדים השנה... הם אפילו עוד לא יצאו

לשידוך, אבל למה אתה מחכה? לאמצע השנה?

עכשיו זה הזמן להרבות בתפילה שהקב"ה ימציא לך ולא יחסר לך

דבר לחתונה...

יש כאלו שבעל הבית שלהם כבר אמר להם שהם צריכים לעזוב את

הדירה בעוד חצי שנה... הם מכרו אותה.

אתה רוצה לחכות לחודש לפני המעבר???

עכשיו תתפלל שהקב"ה יזמין לך דירה נאה!

אומר רבנו יונה: מה נואלו היוצאים לפועלם ולעבודתם עדי ערב

בימים הנוראים ימי הדין והמשפט ואינם יודעים מה יהיה משפטם.

עכשיו יש לך זמן לעבוד?? חופש מהעבודה לא לוקחים באוגוסט,

חופש לוקחים בעשרת ימי תשובה!

ימים שצריך לתפוס בהם תהילים ולהתפלל... ולהתפלל... ולהתפלל!

תרועה!

"יום תרועה יהיה לכם".

למה לא כתוב "תעבירו שופר", כמו שכתוב במצוות היובל?

כדי שנדע שהיום הזה כל כולו תרועה!

זו לא מצוות לולב, נטלתי ויצאתי ידי חובה... לא!

אפילו ששמעתי כבר שופר, כל היום כולו הוא יום תרועה, הוא

יום מסוגל לקבלת התפילות ולהפך גזירות מרות למתוקות!

לפי המקובלים אסור לישון ביום הזה!!! נצל כל רגע פנוי!

כולם מכירים את הגמרא בראש השנה, שחז"ל למדו את

הלכות התקיעות מאם סיסרא...

"בעד החלון נשקפה ותייבב אם סיסרא בעד האשנב, מדוע

בושש לבוא מדוע איחרו פעמי מרכבותיו".

הערוך אומר שמלאך ספר את היבבות והבכיות שלה והיא

בכתה 100 קולות... לכן אנו תוקעים בראש השנה 100 קולות.

מה הולך פה???

תבינו, מדובר על תקיעות של ראש השנה, זמן מרומם ונשגב

שנחשב כאילו כל אחד ואחד נמצא בקודש הקדשים!...

ולומדים את הלכות התקיעות מאיזו זקנה ערביה שיושבת על

החלון ובוכה!;

כן.

סיסרא היה מצביא דגול ונצחן גדול במלחמות!

הוא אף פעם לא הפסיד... תמיד הוא ניצח!

אבל עכשיו, כשהיא ראתה שהשעון מתקתק והוא מאחר לבוא,

אפילו לא שומעים קול מרכבות... נכנס בליבה פחד ואימה!

"נכון שהוא תמיד מנצח... אבל אולי הפעם לא?!"

את אימת הפחד הזו... את המשפט החזק הזה...

זה מה שחז"ל רצו שנרגיש בתקיעות...!!!

ב"ה עברנו כמה וכמה ימי דין בהצלחה!...

ב"ה יש פרנסה, הילדים בריאים, מחתנים את הילדים בנחת

אחד אחד... כל שנה אנחנו מנצחים!

לכן לומדים תקיעות מאם סיסרא...

רוצים שאתה תרגיש בלב: "אולי הפעם לא?!"

אילו צרות נחתו על אנשים באמצע השנה... הם אפילו לא

חלמו ודמיינו בראש השנה שהם יצטרכו להתמודד עם כאלו

קשיים במהלך השנה!

אם הם היו יודעים מה הולך להתרחש, הם היו קורעים את

השמיים שתי וערב וגם מוסיפים "טחו בכותל"...

הם היו דוחפים את הראש שלהם חזק חזק בכותל המערבי

ולא עוזבים אותו כל עשרת ימי תשובה!

יומא דהילולא כד' אלול

צדיקים

רבנו יחזקאל אברמסקי זצ"ל

בחודשי הסתיו של שנת ה'תרצ"ט שרר בכל רחבי אירופה שקט שלפני סערה. אולם למעשה היו אלה ימי צרות גדולות. התרחשו אז אירועים אנטשמיים כמו 'ליל הבדולח', ומצבם של היהודים הלך והידרדר. גרמניה הנאצית גירשה את כל אלפי היהודים נתיני פולין, שהתגוררו בתחומה אל מעבר לגבול בפתאומיות ובאכזריות רבה. באישון ליל העבירו אותם בכוח, בעזרת סרדיוטים ומגלביהם, אל העיירה זבונשין אשר בפולין, שם נשארו חסרי כל תחת כיפת השמים הקודרת. רבי משה לייב שניידר, ראש ישיבה נודע מפרנקפורט, הצליח להינצל מגזירת הגירוש, משום שאושפז בבית החולים המקומי בדיוק ביום המיועד להגלייתו. הצלתו הייתה זמנית בלבד,

כי ברגע שבו ישתחרר, היה צפוי בוודאות לגירוש מיידי, כמו יתר אחיו האומללים. כן, שהיה באותה עת באנגליה, הגיע בבהלה לביתו של רבה של לונדון, הרב יחזקאל אברמסקי, וסיפר לו על הסכנה המיידית האורבת לאביו השוכב על מיטת חוליו. הרב הבין מיד את גודל הסכנה, והחליט לעשות כל מה שניתן, כדי להביא את הרב שניידר ללונדון במהירות האפשרית. הבעיה הייתה, ששלטונות אנגליה דרשו באותם ימים ערבות מכל פליט שביקש להיכנס לארצם, מאיזה קרוב משפחה מבוסס, שיוכל לערוב כי הפליט יתפרנס ממנו ולא ייפול למעמסה על שלטונות המדינה. הרב אברמסקי נזכר, שבלונדון מתגורר שאר בשרו של הרב שניידר - יהודי אמיד וגם שומר מצוות - ופנה אליו באופן מיידי, כדי שיחתום על הערבות הנחוצה, וכך יציל את הרב. אולם אותו קרוב משפחה השתמש משום מה מהערבות ודחה את העניין. הרב אברמסקי פנה אליו שוב ושוב וניסה לזרוז, אבל האיש המשיך להשמיע תירוצים בנוסח "אני עסוק כרגע, אתפנה לכך בעוד כמה ימים", והסכנה לגורלו של הרב שניידר, המתאושש ממחלתו בבית החולים בגרמניה, רק הלכה וגברה. הגיע יום שישי. הרבני אברמסקי הדליקה נרות שבת עשרים דקות לפני השקיעה כמנהג לונדון. הרב אברמסקי המתין שלושים דקות לאחר מכן, ועשר דקות לאחר השקיעה, ניגש למכשיר הטלפון בביתו וחייג אל אותו הגביר, קרוב משפחתו של הרב שניידר. משרתו הנכרי של הגביר הרים את השפופרת וענה. הוא הודיע לאדוני, כי רבה של לונדון נמצא מעבר לקו. הגביר לא האמין למשמע אוזניו. הוא היה בטוח שמשישו חומד לו לצון, והורה למשרתו לחקור היטב, את מי שנמצא מעבר לקו. לאחר שהשתכנע שאכן מדובר ברב אברמסקי נטל לידו את השפופרת, ושמע את קולו של הרב, שאמר ללא שום הקדמה: "כאשר אתייצב לפני בית דין של מעלה, וישאלו אותי מדוע חילתי שבת בשיחה טלפונית, אצטרק לפניכם בתירוץ מספיק לחלוטין, ואומר ש'ר' משה שניידר היה שרוי בסכנת נפשות של ממש, ואילו קרובו לא רצה לתתם על ההצהרה הנדרשת כדי להציל את חייו". בטרם הספיק הגביר הנדהם להוציא מילה אחת מפיו, הניח הרב אברמסקי את השפופרת ליד מכשיר הטלפון, ולא החזירה אל כנה כדי למעט בחילול השבת. קרוב המשפחה הודיעה למשפחה של הרב אברמסקי, שזה עתה חילל שבת, והחל להביא את חומרת מצבו של הרב שניידר. מיד כשהגיע מוצאי שבת, בטרם הבדיל על הכוס, כבר חתם הגביר על הצהרת ערבות, שבה הוא נוטל אחריות על שאר בשרו, הרב שניידר, ודאג להעביר אותה הלאה בבחילות לגורמים המספיקים בכך. רבי משה לייב שניידר הצליח להיחלץ מגרמניה הודות לאותה ערבות והגיע ללונדון, שבה ייסד מחדש את ישיבתו שנקראה 'תורת אמת'. עשרות תלמידים באו לשמוע תורה מפיו, חלקם תלמידיו לשעבר שלמדו אצלו בגרמניה. כאשר נקלעו לקשיי תקציב בשנות המלחמה הארוכות והקשות, נרתם הרב אברמסקי לתמוך בישיבה בכל כוחותיו ואף מעבר לכך. לימים, כאשר נשאל הרב אברמסקי מדוע חילל בעצמו את השבת ולא הניח את המלאכה למישהו אחר, השיב באנחה כי חילול שבת במקום של פיקוח נפש, מוטל דווקא עליו כרב העיר ולא על אחר.

הפינה הרגילה

פעם אחת נכנס הרב אלפא אל ר' יושע בער, הבן של הבריסקר רב, אחרי סעודת ראש השנה... הוא ראה את כל בני הבית אומרים תהילים בהיסטריה, כולם מתנדנדים ואומרים בקול רם... שאל אותו הרב אלפא: "קרה משהו אצלכם?". אמר לו ר' יושע בער: "מה אתה לא שמעת מה שקרה?????"

"לא...", השיב.

"מה לא שמעת על אחותי?????"

לא.

"ועל האחיינית גם לא שמעת?????"

לא.

"אתה יודע למה לא שמעת??? כי עכשיו בראש השנה, כשהכל נגזר על האדם, אצלנו בבית אומרים תהילים בהיסטריה!"

בראש השנה הרב מבריסק לא היה פותח אפילו גמרא... רק סידור ותהילים...

כששאלו אותו מדוע הוא נוהג כך, הוא השיב: "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך!!"

בראש השנה כולם דלים ורשים... אין לנו שום בעלות או חזקה על כלום!

צריך לחדש את ה-כ-ל!

את הבריאות, את הפרנסה, את הכח ללימוד התורה, את ההבנה בתורה, את חינוך הילדים... אין שום חזקה, העבר אני! הכל צריך חידוש!!! נו, אז אם ביום כזה צריכים לחדש את כל העניינים החשובים הללו... איך אפשר אפילו להעיז לפספס דקה?!

אין לי פנאי לשום דבר חוץ מלבקש ולבקש... אם הייתי לומד גמרא הייתי צריך לקום ולעין שם, ולפתוח את הספר ההוא...

אני לא מרשה לעצמי את כל הביטולים הללו! אבל כשאני אומר תהילים, אני לא צריך לעיין, ואני לא צריך לקום ולפתוח ספר אחר...

זה 100% תהילים, 100% בקשות, 100% זמן!

מלגה לברית מילה

'אפריון שלמה' מעניקה לאברכים שלומדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קריית יובל והסביבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גבייה